

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

(7. NEDĚLE) Kniha Leviticus patří do Tóry, tedy Zákona. Je tvořena především předpisy. Ale i zde nalézáme teologii a výpovědi o Bohu. Devatenáctá kapitola představuje část zákonů upravujících sociální poměry mezi Izraelity. Mnohé jsou co do ideálů pokrokovější, než máme dnes my. (Pramen: vira.cz)

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv k celému společenství izraelských synů a řekni jim: Buďte svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý! K svému bratru neměj nenávisť v srdci, ale otevřeně ho napomeň, aby ses kvůli němu neobtěžil hříchem. Nemsti se, nechovej proti svým krajanům zášť, ale miluj svého bližního jako sebe. Já jsem Hospodin!“ (Lv 19,1-2.17-18)

(8. NEDĚLE) Uprostřed babylonského zajetí (6. stol. př. Kr.) je Izrael na pokraji zoufalství. Opustil ho Hospodin? Bůh skrze proroka Izaiáše odpovídá, jaký je jeho skutečný vztah k Izraeli. (Tvrzení ještě zesílí šestnáctý verš téže kapitoly, pokud si ho čtenáři sami najdou.) (Pramen: vira.cz)

Sión řekl: „Hospodin mě opustil, Pán na mě zapomněl.“ Copak může zapomenout žena na své nemluvně, není jí líto syna vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece na tebe nezapomenu! (Iz 49,14-15)

EVANGELIUM 7. NEDĚLE

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‘Okno za okno a zub za zub.’ Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Spíše naopak: Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou; a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvé šaty, tomu nech i plášť; a když tě někdo nutí, abys ho doprovázel jednu míli, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej. Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‘Miluj svého bližního’ a měj v nenávisti svého nepřítele. Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého

nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým. Jestliže tedy milujete ty, kdo milují vás, jakou budete mít odměnu? Copak to nedělají i celníci? A jestliže pozdravujete své bratry, co tím děláte zvláštního? Copak to nedělají i pohané? Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5,38-48)

MODLITBA

Laskavý Pane, dej mi, prosím,
pokorné srdce a ochotu dát Ti svolení k tomu,
abys proměňoval mou povahu.

Vím, že jsem slabý, a uvědomuji si i svou nehodnost.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Častokrát v životě není den, není noc, je jenom pláč. Děkuje Bohu, že nic moc moc špatné netrvá moc moc dlouho.
- Mistrovo učení podobno je mámě, která občas kárá, někdy smutně mlčí, stále však bezmezně miluje své děti.
- Nalézt život věčný neznamená žít pouze radostí, či naopak askézí. Život věčný znamená každý krok, každé slovo, všechny myšlenky zakořenit v Bohu, prosvětlit je a dát všemu vůkol.

VÁCLAV č. 8-9. (2017)

19-26.2.2017

7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

Týdeník

ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI

sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 16.30 v kapli na faře
	St – v 16.30 v kapli na faře
	Čt – v 7.30 v kapli na faře
	Pá – v 16.30 v kostele
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00 25.2. se nekoná

+ Út – modlitební skupina v 15.30 na faře

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 19.2.2017 v 9.00 za † Mons. Antonína Bradnu
Sulejovice v 10.30 za † Josefa

Ne 26.2.2017 v 9.00
Sulejovice v 10.30

Út 28.2.2017 na dobrý úmysl
St 1.3.2017 **Popeleční středa** – za co nejlepší prožívání
postní doby pro všechny farníky
Ne 5.3.2017 v 9.00 za † rodiče Kartákovy
Sulejovice v 10.30 za † paní Beránkovou

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

233. Ze kterých hříchů se mám vůbec vyznávat?

Za normálních podmínek mohou být všechny smrtelné hříchy, které si v důkladném zpytování svědomí připomeneme a ze kterých jsme se zatím ještě nezpovídali, odpuštěny pouze ve svátostné individuální zpovědi.

Před svátostí smíření člověk samozřejmě bojuje s určitými zábranami. Překonat je, to je první krok k vnitřnímu uzdravení. Často nám pomůže, pomyslíme-li na to, že dokonce i papež musí sebrat odvalu a přiznat Bohu před jiným knězem své chyby a slabosti. Pouze v situacích existenciálního ohrožení (třeba ve válce, při leteckém útoku, nebo když se nějaká skupina lidí ocitne v nebezpečí smrti) může kněz udělit rozhřešení i skupině lidí, aniž by předtím vyslechl jejich individuální vyznání vin (takzvaná generální absoluce).

22. února – svátek Stolce sv. apoštola Petra

HODNOST PRO ZACHOVÁNÍ VÍRY A JEDNOTY

Dnes si připomínáme mimořádnou hodnost, kterou Pán Ježíš svěřil Petrovi k zachování víry a jednoty božího lidu. Nejde tedy o vlastní hmotný stolec, ale o funkci, pro kterou se stal sv. Petr a jeho následovníci na římském biskupském stolci hlavou apoštolského sboru a vrchními pastýři celé církve.

Svátek v Římě slavený od IV. století v den 11.2 souvisí s tradicí, že v ten den se Petr ujal správy římského biskupství. Po určitou dobu byl kvůli postním obdobím slaven už v lednu a v tento den byl připomínán antiochijský stolec, ale pokoncilní liturgická obnova vrátila svátek na původní den.

Zaměříme zpět pozornost na obsah svátku. Sv. Cyprián ve 3. stol. napsal: "Je jeden Bůh, jeden Kristus, jedna Církev a jeden stolec založený na Petrovi Kristovým slovem."

Ježíš jako hlava a zakladatel své církve pro ni ustanovil z právního pohledu směřodatné vedení. Víme, že jednal z rozhodnutí Otce. K rozjímání nám mohou posloužit dvě místa Nového zákona, která mluví o založení církve vedené jedním, a to konkrétním člověkem. Prvním místem je příslib, kterému předchází Ježíšova otázka k apoštolům: "Za koho mě pokládáte vy?" A Petr v horlivosti odpověděl za všechny: "Ty jsi Mesiáš," tedy ten, kterého předpověděli

proroci. A k tomu dodal: "Syn Boha živého." Toto vyznání víry v Kristovu Božskou přirozenost nepocházelo z lidského poznání, jak Ježíš řekl, ale vyšlo od Otce, proto ukazuje na Petrovo vyvolení (srov. Mt 16,13-17). Ježíš pak na Petrovo vyznání odpovídá: "A já ti říkám: Ty jsi Petr Skála a na té skále zbuduji svou církev a pekelné mocnosti ji nepřemohou. Tobě dám klíče od nebeského království; co svážeš na zemi, bude svázáno v nebi, a co rozvážeš na zemi, bude rozvázáno v nebi" (Mt 16,18-19). Toto místo nám ukazuje Petřův úřad s všeobecnou mocí rozhodovat. To, že církev svěřená Petrovi a na něm vybudovaná jako na pevné skále nezanikne, znamená pokračování Petrova úřadu i po jeho smrti.

Uvedení Petra do úřadu se událo u Tiberiadského jezera, kde Ježíš po svém zmrtvýchvstání třikrát položil Petrovi otázku: "Šimone, synu Janův, miluješ mě?" Na Petrovo vyznání lásky, kterou od něho Ježíš vyžadoval ve větší míře, odpovídal: "Pas moje beránky!" "Pas moje ovce!" (Jan 21,16). Dříve Ježíš v podobenství uváděl sám sebe jako dobrého pastýře, který dává život za své ovce. K podobenství použil aktuálního povolání, které mělo své riziko. U Tiberiadského jezera Ježíš předal vedení církve jako pastýřský úřad Petrovi a tím i jeho nástupcům, neboť jemu zároveň předpověděl smrt. Ovce a beránci představují celé stádo, tedy všechny, kdo přijmou Krista. Všichni zde na zemi jsme střídáni dalšími generacemi. Trvání církve, předpověděné v evangeliu (Mt 16,18), však platí. Její vedení je vázáno vždy na stále nově nastupujícího pastýře všech. Jeho hodnost a funkce má sloužit k zachování víry a jednoty.

21. února – nez. pam. sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve

23. února – pam. sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
1. března – Popeleční středa - začátek postní doby - den přísného postu (tento den újma v jídle se týká osob mezi 18. a 60. rokem života). Před každým přijímáním svátosti oltářní je eucharistický půst 1 hodinu.

4. března – připomínka sv. Kazimíra

5. března – 1. neděle postní

Pozvání

Zveme na Mši svatou u příležitosti **5. výročí úmrtí P. Prof. Miroslava Zedníčka.**

Liběšice – kostel Nanebevzetí Panny Marie

25. února v 16.00

Hlavní celebrant - P.JCLic. Pavel Andrš z Hejnice

Hudební doprovod - Litoměřický chrámový sbor

KŘÍŽ

(Mireia Ryšková)

Kříž byl a stále zůstává problémem i pro nás. Ani pro nás není snadné uvěřit, že Boží moudrost je silnější než ta lidská, protože Bůh se samozřejmě neprosazuje tak jako člověk. Uvěřit v sílu kříže je pro nás krokem do nejistoty, i když si myslíme, že ne, protože i naše logika je nastavena na světská kritéria. Zvěstovat Boha, který se tak solidarizuje s hříšným světem, že se vydává ve svém synu na smrt, je těžké i dnes. Také my jsme pokoušeni tuto tvrdou řeč všelijak „vylepšovat“ vznešenými slovy, protože sami máme problém se s touto skutečností identifikovat.

Co je vlastně ona síla kříže? Ve skutečnosti to, co vyjadřují blahoslavenství. Síle jednat v intencích Božích, ačkoliv se viditelný úspěch nedostavuje tak rychle, jak bychom si přáli. Síla unést všechnu tu tíhu problémů, hříchu i zla tohoto světa v důvěře v Boží moc a vítězství. Síla vzdávat se svých ambicí ve prospěch celku.

Zvykli jsme si na kříž jako na téměř automatický symbol své víry, ale leckdy zapomínáme na jeho tvrdost a nesmlouvavost. Už když se křížem žehnáme, tak bychom si měli uvědomit, že to není prázdné gesto, zvyk, nýbrž vyznání, přiznání se k Bohu, který se dal ve svém Synu cele k dispozici, a že tím také vstupujeme do tajemství Boží moudrosti, která se v něm zjevuje.

Duchovní správa Vám děkuje za vaše modlitby, finanční dary, výzdobu a za úklid kostela.

Sbírka z 12. února vynesla: 2. 172,- Kč. Děkujeme.

Zaplacené v lednu trvalé příkazy a inkaso za Internet z účtu farnosti Lovosice:

-120
-650
-1490
-100
-300
-3080
-350

-6.090,- Kč

Veškeré mobilní rozhovory, elektřinu na faře a využívání a udržbu auta hradím ze svých prostředků o. Roman